

Vrije Mare

DIGITALE SCHOOLKRANT | NR. 1

Voor u ligt onze eerste digitale schoolkrant met de titel "Vrije Mare"!

Voorwoord

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

Zo hopen we ook dat deze digitale schoolkrant een rol gaat vervullen waarin boodschappen worden gedeeld, waarin klassen van elke bouw gaan delen waar zij mee bezig zijn, waarin naast de Jaarfeestenbrief met vermelding van alle activiteiten voor onze leerlingen ook verdieping wordt aangeboden over het Jaarfeest, waarin nieuwe leerkrachten zich voorstellen, waarin we iedere maand even stilstaan bij de Deugd van de maand en waarin soms gedichten, om-denk-spiegelingen en columns zullen verschijnen.

En wie weet groeit het aanbod nog... Boekbesprekingen b.v.?

De ene schoolkrant zal dikker uitpakken dan de andere, dat gaan we zien dit komend jaar. In onze jaar planning zijn we uitgegaan van een twee-wekelijkse uitgave waarvan dan nu het eerste exemplaar ter lezing gereed is.

Wij horen of lezen graag een reactie en suggesties zijn ook welkom via het mailadres: vrijemare@vrijeschool-almere.nl

Met vriendelijke groet,

de redactie
Guido van der Vorst
Helga van Muijen

Column

Wat heerlijk, een nieuw initiatief om met elkaar te communiceren! Na de mooie schoolkranten en kalender kijk ik daar al een tijdje weer naar uit. Een platform dat verbinding schept, even niet het "zakelijke deel" via Digiduif, maar info en inspiratie, dicht bij het onderwijs en de kinderen.

In die behoefte ligt ook de uitdaging voor de komende tijd: *verbinding!*

Want het gaat goed met school, de jaren van opbouw staan als een huis, het fysieke lichaam is opnieuw opgebouwd. De volgende ontwikkelingsfase is al aangebroken, die van het etherlichaam oftewel het gevoelsgebied.

En dat vraagt om ontmoeting van hart tot hart, om inspiratie, om dialoog, om ruimte. Niet alleen om onze meningen, maar om wat we kunnen bij-dragen aan de toekomst van de school.

Guido vroeg aan het begin van het schooljaar aan het team: "wat heb je meegenomen uit de zomer, dat je je in de winter zou willen herinneren als een warme gloed" en daar kwamen prachtige antwoorden op. Letterlijk heb ik een groot notitieboek gekocht met een afbeelding van een trol (ik was in Noorwegen) en het boek was eigenlijk veel te duur.....

Toch heb ik het aangeschaft en het is me dierbaar, iedere keer dat ik de trol zie, herinnert hij mij aan het prachtige land waar de rust en de ruimte was om te zijn wie je bent. Dat gevoel wilde ik ook vasthouden tot diep in de winter. Het herinnert mij ook aan alle bochten die je moet maken om ergens te komen. Ook dat voel ik duidelijk in school, we hebben een mooie bocht te maken met elkaar, achter de bocht ligt het gebied van verbinding, van alles wat voortkomt uit de kracht van de verbinding. Dat zal de school verder doen groeien, dat zal het fundament zijn voor stabiliteit in de toekomst, daar krijg ik energie van. Het doet mij denken aan 2 prachtige zinnen van de soefi dichter Rumi:

*Ver voorbij de ideeën over goed en fout is een plek.
Ik ontmoet jou daar.*

Ik wens ons veel vreugde met dit nieuwe communicatie middel!

Margreet Bijsterveld

"In die behoefte ligt ook de uitdaging voor de komende tijd: verbinding!"

Michaëlsfeest
Vrijdag 28 september

Terugblik op de eerste schooldag...

Op deze eerste dag van het nieuwe schooljaar was in de grote hal een mooie brug van banken over het 'water' neergezet voor het overgangsritueel van de oudste kleuters naar de 1e klas.

De kleuters waren door hun eigen juffen opgehaald van het schoolplein en nog voor een keer meegenomen naar hun oude klas. Daar werden zij opgehaald om in een mooie slinger mee te gaan naar de hal.

“De kleuterjuffen zongen hun kleuters nog toe met een afscheidslied...”

In die hal hadden hun ouders en familie zich al verzameld en in de grote zaal hadden alle schoolkinderen uit alle klassen plaatsgenomen en zich al zingend voorbereid op dit grote moment.

De kleuterjuffen zongen hun kleuters nog toe met een afscheidslied:

*“Dag lieve kind'ren, wij vonden het fijn
Om deze jaren jullie juffie te zijn
De 1e klas heeft nu een plekje voor jou
Het kussen ligt klaar, dus ga nu maar gauw
Daar zul je vinden
een klas vol met vrienden.
Je bankje staat al klaar
En als we straks om een hoekje gaan kijken,
Dan zwaaien we naar elkaar!”*

Hierna gingen alle kleuters zelf over de 'brug' over het water en werden ze opgevangen door hun nieuwe 1e klasjuffen Anouk en Saraya, die samen met onderwijsassistente juf Monique de kinderen hun plekje wees bij de grote school leerlingen die ze gedurende de gehele ceremonie toezongen: *'Wees welkom in ons midden, wees welkom 1e klas'...*

Toen alle nieuwe 1e klassers waren overgelopen en hun plekje hadden gevonden bij de oudere leerlingen namen de ouders afscheid met veel zwaaien en handkussen.

Juf Anouk, juf Saraya en juf Monique vertelden toen het verhaal van een groot ei, een 'zonlicht' ei, wat zomaar gevonden werd in het bos. Het was een heel bijzonder ei en de dieren probeerden allemaal te verzinnen van wie dat ei dan wel kon zijn? De kinderen volgden in spanning alle ontwikkelingen en lieten een spontaan applaus horen toen het verhaal afgelopen was.

Juf Margreet stelde hierna alle nieuwe collega's voor aan de kinderen.

De leerkrachten van de hogere klassen vertelden tot slot in verhaalvorm over de nieuwe lesstof voor het komende jaar van hun klassen. Uit de fabelperiode (2e klas vertelstof) kwamen een heuse kraai en een vos binnengelopen en werden de ambachten (3e klas vertelstof) uitgebeeld door diverse leerkrachten. Zo werden vervolgens de Edda, de Griekse en de Romeinse vertelstof ook aan de kinderen gepresenteerd in allerlei creatieve vormen waardoor iedere klas vast een inkijkje kon krijgen in de vertelstof van het komende jaar.

Al zingend vertrokken alle klassen met hun meesters en juffen weer naar hun nieuwe schoolklas, in sommige gevallen in een nieuwe vleugel, en konden de nieuwe 1e klassertjes hun intrek nemen in hun nieuwe lokaal met hun nieuwe juf.

'Wees welkom in ons midden...' gold niet alleen voor de 1e klas leerlingen, maar ook voor de zogenaamde instroomleerlingen die ook dit jaar weer naar onze school zijn gekomen! En het geldt ook voor hun ouders die nieuw zijn in de school en natuurlijk ook voor de nieuwe collega's:

Wees Welkom!!

21 september; Dag van de Vrede

is door de Verenigde Naties in 1981 uitgeroepen als de Internationale Dag van de Vrede

'omdat oorlogen beginnen in de hoofden van mensen, en daar dus ook de vrede dient te beginnen.'

Vorig jaar heeft onze school deelgenomen aan de slotviering van een wereldwijde labyrintloop voor Vrede, die begint in Australië en via de diverse werelddelen ook Nederland bereikt. Zo wordt binnen 24 uur over de hele wereld tijd ingeruimd, stilte gemaakt, verbinding gezocht in ons verlangen naar Vrede.

Hoewel wij in ons land al lange tijd kunnen genieten van Vrede is het goed om te blijven stilstaan bij wat Vrede eigenlijk betekent en hoe je dat in de alledaagse praktijk kunt blijven ondersteunen. Heel dichtbij. Eigenlijk begint het met Vrede te hebben in je eigen hart. En hoe kijken we naar de ander? Wat vinden wij van de ander? Mag de ander erbij of sluiten we hem/haar uit?

Al in de kleuterklassen wordt daar aan 'gewerkt', is daar bewuste aandacht voor. Ieder kind wat nieuw binnen komt mag erbij, mag er zijn. Meespelen is altijd goed, je moet alleen wel leren hoe je dat dan aangeeft of vraagt. Naast alle kennis die de kinderen opdoen op school is de klas (en groter gezien de hele schoolgemeenschap) een groot oefengebied om te socialiseren. 'Vrede', hoe maak je Vrede...

Een van de verwerkingsvormen is het lopen van een **labyrint**. Jaren geleden heeft een groep leerkrachten met ouders in de zomervakantie het labyrint uit de kathedraal in Chartres op het schoolplein neergelegd. Dit labyrint is sinds die tijd verbonden met onze hele schoolgemeenschap, ook al lopen we er meestal onbewust overheen. Zo gaat dat ook in de kerk in Chartres, Frankrijk; het labyrint ligt er als onderlaag of onderpand van een (on)bewust verlangen

naar een gedeeld ritueel maar inmiddels staan er gewoon stoelen overheen en wordt er overheen gelopen. Behalve bij bijzondere gelegenheden en op vrijdagen, dan wordt het labyrint blootgelegd en kunnen de mensen hier terecht voor meditatie en bezinning tijdens hun reis door het leven. Zo gebruiken wij ook ons labyrint op het schoolplein door het te ontbloten en te omhullen met vlaggen en vaandels, linten en vredeswensen en het te lopen als een meditatie, een moment voor jezelf om stil te zijn bij wat Vrede voor jou, voor de ander, voor de wereld betekent. In een labyrint kun je nooit verdwalen. In het midden is even een pauze moment, een kernpunt, om los te laten en weer vol goede moed de terugreis te lopen, vol dankbaarheid en soms vol goede voornemens... de wereld weer in te gaan.

“Eigenlijk begint het met Vrede te hebben in je eigen hart.”

Op school hebben wij ons met dit thema verbonden door in elke bouw, in elke klas met de leerlingen in gesprek te gaan, verhalen te vertellen en betekenisvolle activiteiten en rituelen aan te bieden. Op deze manier wordt het begrip 'Vrede' voor iedere leeftijdsgroep verder ingevuld. Ook voor de kleuters, zij zullen dit jaar een spiraal kunnen lopen in hun eigen tuin. Een spiraal die door de 6e klassers voor hen is neergezet!

De leerlingen van de 6e klas hebben uit hun midden 5 Ambassadeurs van de Vrede gekozen die ieder verantwoordelijk zijn voor een bepaalde activiteit rondom het labyrint lopen. Zij verzamelen leerlingen om zich heen om samen te werken aan een goede uitvoering en ondersteuning hiervan.

Zo mooi om hun enthousiasme en betrokkenheid hierbij te zien en hun daadkracht te mogen ondersteunen! Eén groepje zal zich bezighouden met het houden van interviews over Vrede en een fotoverslag maken van deze dag. Hierover wordt in het volgende bulletin verslag gedaan.

Als coördinator van dit evenement zie ik niet alleen de mooie verbondenheid en het enthousiasme van de leerlingen om zich in te zetten voor dit project maar zie ik ook allerlei vormen van 21e eeuwse vaardigheden, burgerschaps aspecten en persoonsvorming en socialisatie (twee van de drie onderwijsgebieden van Gert Biesta, een onderwijsvernieuwer van de-zie tijd) als prachtige 'bij' producten gerealiseerd worden.

Wordt vervolgd!

Helga van Muijen

Deugd van de maand September: Hoffelijkheid

Inleiding

In het boekje 'De Deugden - Jaargetijden van de ziel' van Herbert Wizenmann (met Nederlandse vertaling door van Robert Jan Kelder van het Willehalm Instituut te Amsterdam, die ook de uitgave ervan verzorgde) worden 12 deugden besproken met korte aanwijzingen van Rudolf Steiner. Ze betreffen meditatie die in overeenstemming met het jaargebeuren geoefend kunnen worden.

Hierin somt Rudolf Steiner niet een rij van deugden op, maar wijst hij ons een weg aan van innerlijk werken aan onszelf, waarop wij de in ons als aanleg aanwezige eigenschappen ontwikkelen, deze in elkaar over laten gaan en zo scheppers van ons eigen wezen kunnen worden.

Voor de maand september wordt de deugd 'Hoffelijkheid' uitgelicht.

Hoffelijkheid: Tact van het hart

"De hoffelijkheid is tegenwoordig een uiterlijke vorm geworden die men, voor zover men haar niet geheel overbodig vindt, alleen nog erkent omdat ze de omgang vergemakkelijkt, of omdat ze een gewoonte is geworden."

Steiner vertelt verder hoe het van belang is niet alleen de uiterlijke vorm te gebruiken in de omgang met elkaar maar ons ook te richten op een innerlijke hoffelijkheid. Zo stelt hij dat we niet moeten blijven hangen in mogelijke onhoffelijkheid van de ander maar dat we dit zelf innerlijk kunnen aanvullen: "Hoffelijkheid vult aan en vult daarom voortdurend uit eigen begrip het onvolmaakte om. Ze weet bovendien door haar eigen gedrag gelegenheden te scheppen die het voor iedereen die haar ontmoet, mogelijk maakt om zich open te stellen. Zo wordt Hoffelijkheid tact van het hart..." Een meditatie van zulke hoffelijkheid is: Hoffelijkheid en harte tact verhouden zich tot elkaar als diastole en systole.

Ik ken bovenstaande begrippen vanuit bloeddrukmetingen. Ze verhouden zich tot elkaar, de ene is een bovendruk en de andere de onderdruk. Beide hebben invloed op elkaar. Zo is het ook met ons als geledingen van deze school; leerlingen, ouders, team, bestuur. Verbonden in wederzijdse afhankelijkheid (Covey). Eén groot organisch en ademend geheel met Hoffelijkheid als bloem van naastenliefde (Joseph Joubert).

Wees welkom!

Herfstmarkt

muziek - kinderactiviteiten - ambachten -
kramen - restaurant - sprookjes - feeën

En nog veel meer!

25 november 2018
11.00-15.00u Lierstraat Almere

 Grade Vrijeschool Almere

Vrijeschool Almere
Stichting De Lentemorgen
Vrije Peuterspeelzalen Almere

Vrijdag 28 september a.s. vieren we het Michaëls feest!

De brief met het programma voor de leerlingen heeft u inmiddels al van de Jaarfeestencommissie ontvangen.

Wat zijn aanknopingspunten voor een Michaëlsfeest?

Het aanknopingspunt voor een Michaëlsfeest kan er iedere dag opnieuw zijn en ligt niet in het verleden. Het is geen herinneringsfeest, bijvoorbeeld ter ere van Joris die de draak overwint. Andere feesten die we vieren hebben wel een historisch aanknopingspunt: Kerstmis knoopt aan bij de geboorte in Bethlehem, Pasen bij de opstanding uit de dood, onze verjaardag of jubileum bij data uit onze persoonlijke biografie,

Bij het Michaëlsfeest gaat het om het ontwikkelen van een bewustzijn voor een bovenaardse, bovenmenselijke geestelijke realiteit; om het ontwikkelen van een levend denken, dat waarneemt hoe een goddelijke leiding de schepping bedoeld heeft. Door Michaël in de wil aangevuurd kunnen we met moed tot daden komen in dienst van de aarde- en mensheidsontwikkeling.

Hoe kan ik op weg gaan?

- De gebarentaal van de herfst leren verstaan
- Kunstwerken, literatuur, verhalen en legenden over Michael in mijzelf tot leven brengen
- Naast het vieren van het oude oogstfeest nieuwe vormen zoeken voor een modern Michaëlsfeest
- Door met aandacht te kijken naar 'toevalligheden' op mijn pad en me af te vragen of me iets toevalt uit een wereld waarin Michael werkt. Mensen spreken van toeval wanneer ze de samenhangen niet kennen. De ene kant, de achterkant, van een borduurwerk is een wirwar van draden, knopen en kleuren ogenschijnlijk zonder enig verband. Draai ik het werk om, bekijk ik het van de andere kant, dan toont zich een duidelijk patroon.
- Inzicht in de eigen biografie nastreven. Waarom ben ik hier? Ervaren dat bezigheden niet willekeurig zijn. Dat je je geroepen kunt voelen om bepaalde werkzaamheden in je leven te volbrengen.
- Niet blijven leven in erfstromen, oude tradities en gewoonten. Met vragen durven leven en ervaren dat antwoorden uit onverwacht richting kunnen leiden tot besluiten die vanuit oude tradities niet verwacht worden.
- Door inzicht warm lopen voor – en trouw zijn aan initiatieven die van groter belang zijn dan alleen mijn eigen belang.
- Inzien dat daden consequenties hebben. Fouten durven erkennen en opnieuw beginnen, niet wachten tot het noodlot toeslaat.
- Ervaren dat je tot veel meer in staat bent dan je ooit dacht.

Werd de impuls voor het Michaëlsfeest door Rudolf Steiner gegeven, het Oogstfeest (op 28 september) is al heel oud en kent vele tradities. Voor kleine kinderen (tot zeven jaar) is het vieren van de oogst met alle herfstschatten die worden gevonden een mooie invulling.

“Het aanknopingspunt voor een Michaëlsfeest kan er iedere dag opnieuw zijn en ligt niet in het verleden.”

Voor grotere kinderen kan de strijd tussen goed en kwaad op vele manieren aan de orde komen en kan de moed en het zoeken naar evenwicht worden aangesproken. In veel feestvormen, bijvoorbeeld in een gezin met kinderen van verschillende leeftijden, is er een combinatie mogelijk van het oogstaspect en het Michaëlsche.

*Bron: 'Schipper mag ik overvaren?', de jaarfeesten in de stroom van de seizoenen
Auteur: Juul van der Stok*